LIETUVOS RESPUBLIKOS
TURTO IR VERSLO VERTINIMO PAGRINDŲ
Į S T A T Y M A S

1999 m. gegužės 25 d. Nr. VIII-1202
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas nustato turto ir verslo, nepaisant jų nuosavybės formos, vertinimo principus, vertės nustatymo metodus bei jų taikymą konkrečioms turtinių santykių sritims, turto ir verslo vertinimo būdus, turto ir verslo vertintojų veiklos pagrindus, teises, pareigas bei atsakomybę.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Turtas** – materialios, nematerialios ir finansinės vertybės.

2. **Nekilnojamasis turtas** – žemė ir su ja susiję objektai, kurių buvimo vietos negalima pakeisti, nekeičiant jų naudojimo paskirties arba nemažinant vertės bei ekonominės paskirties, arba turtas, kuris tokiu pripažįstamas įstatymuose.

3. **Kilnojamasis turtas** – turtas, kurį galima perkelti iš vienos vietos į kitą nepakeitus jo turinio, iš esmės nesumažinus jo vertės ar be didelės žalos jo paskirčiai, jeigu įstatymai nenustato ko kita.

4. **Verslas** – juridinio ar fizinio asmens, įmonės, neturinčios juridinio asmens teisių, veikla, kuriai naudojami ekonominiai ištekliai, kuria siekiama gauti pajamų bei pelno ir už kurią šis asmuo atsako savo turtu.

5. **Turto ar verslo** (toliau – **turto**) **vertintojas** – fizinis asmuo, turintis Lietuvos Respublikos audito, apskaitos ir turto vertinimo instituto išduotą turto vertintojo kvalifikacijos pažymėjimą ir besiverčiantis turto vertinimo veikla.

6. **Turtą ar verslą** (toliau – **turtą**) **vertinanti įmonė** – įmonė, įregistruota Įmonių rejestro įstatymo nustatyta tvarka ir turinti Lietuvos Respublikos audito, apskaitos ir turto vertinimo instituto išduotą kvalifikacijos atestatą, suteikiantį teisę verstis turto vertinimo veikla.

7. **Užsakovas** – juridinis, fizinis asmuo arba įmonė, neturinti juridinio asmens teisių, sudarę su turtą vertinančia įmone turto vertinimo sutartį.

8. **Turto ar verslo** (toliau – **turto**) **vertinimas** – nešališkas turto vertės nustatymas taikant šio įstatymo 7 straipsnyje nurodytus turto vertės nustatymo metodus ir apimantis vertintojo nuomonę apie turto būklę, jo tinkamumą naudoti bei tikėtiną piniginę vertę rinkoje.

9. **Individualus turto ar verslo** (toliau – **turto**) **vertinimas** – toks turto vertinimo būdas, kai konkretaus turto vertė nustatoma atsižvelgiant į visas individualias to turto savybes.

10. **Masinis turto ar verslo** (toliau – **turto**) **vertinimas** – toks turto vertinimo būdas, kai konkretaus turto vertė nėra nustatoma, o surinktos informacijos apie vertinamąjį turtą analizės būdu nustatomos verčių ribos, apimančios vertinamojo turto vertę. Duomenys renkami, analizuojami ir apskaičiavimai atliekami sisteminimo pagrindu. Šiuo vertinimo būdu yra vertinami turto objektai, kurie turi daug panašumų.

11. **Vertė** – prekių (paslaugų) ar kito turto, ar verslo naudingumo tam tikru metu matas, nustatytas pagal atitinkamą vertinimo metodą.

12. **Kaina** – pinigų suma, kuri yra paprašyta, pasiūlyta ar sumokėta už prekes (paslaugas) ar kitą turtą. Kaina už konkrečias prekes (paslaugas) ar kitą turtą yra reliatyvus vertės patvirtinimas,

padarytas konkrečių pardavėjų (paslaugų teikėjų) ir pirkėjų (paslaugų gavėjų) tam tikromis aplinkybėmis.

13. **Rinkos vertė** – apskaičiuota pinigų suma, už kurią galėtų būti parduotas turtas vertinimo dieną, sudarius tiesioginį komercinį sandorį tarp norinčių turtą parduoti ir norinčių turtą pirkti asmenų po šio turto tinkamo pateikimo į rinką, jeigu abi sandorio šalys veiktų dalykiškai, be prievartos ir nesąlygojamos kitų sandorių bei interesų.

14. **Atkuriamoji vertė** – apskaičiuota pinigų suma (kaštai), kurios reikėtų tokių pat fizinių ir eksploatacinių savybių objektui sukurti, pagaminti arba pastatyti (įrengti).

15. **Naudojimo vertė** – apskaičiuota pinigų suma, išreiškianti turto ekonominį naudingumą (turto teikiamą ekonominę naudą).

16. **Specialios paskirties turtas** – turtas, kuris retai parduodamas arba visai neparduodamas, išskyrus atvejus, kai jis yra viso verslo sudedamoji dalis. Atsižvelgiant į specialų panaudojimą, toks objektas laikomas ribotos paklausos arba ne rinkai skirtu turtu.

3 straipsnis. Turto vertinimo subjektai

1. Turto vertinimo subjektai yra užsakovai ir turtą vertinančios įmonės, taip pat Vyriausybės arba miestų (rajonų) valdybų (merų) įgaliotos institucijos.

2. Užsakovais gali būti fiziniai, juridiniai asmenys ar įmonės, neturinčios juridinio asmens teisių, norintys žinoti turto vertę.

3. Turto vertintojai gali verstis turto vertinimo veikla būdami juridinio asmens teisių neturinčios įmonės savininkais ar tikraisiais nariais arba dirbdami darbo sutarties pagrindais įmonėse, Vyriausybės arba miestų (rajonų) valdybų (merų) įgaliotose institucijose.

4 straipsnis. Turto vertinimo objektai

Turto vertinimo objektas yra bet koks Lietuvos Respublikos teritorijoje esantis materialus ir nematerialus turtas, verslas, taip pat teisė į turtą (arba turto dalį), jeigu ši teisė gali būti perleidžiama kitiems asmenims.

5 straipsnis. Turto vertinimo atvejai

1. Turtas gali būti vertinamas, kai:

1) keičiasi jo savininkas, t. y. turtas parduodamas, perduodamas kaip nepiniginis (turtinis) įnašas, mainomas, dovanojamas, paveldimas;

2) jis apdraudžiamas;

3) jis apmokestinamas, deklaruojamas;

4) jis jungiamas su kitu turtu, padalijamas ar atidalijamas iš bendro turto;

5) jis įkeičiamas;

6) jis įrašomas į finansinės apskaitos dokumentus;

7) jis išnuomojamas arba perduodamas kitiems asmenims pasaugos, panaudos pagrindais ar patikėjimo teise;

8) jis paimamas įstatymų nustatyta tvarka visuomenės poreikiams;

9) jis pripažįstamas bešeimininkiu;

10) įmonėms taikomos bankroto procedūros;

11) vykdomi teismų sprendimai, nutartys ir nutarimai civilinėse bylose, teismų nuosprendžiai ir nutartys baudžiamosiose bylose dėl turtinių išieškojimų, hipotekos teisėjų nutartys įkeistą turtą parduoti iš varžytynių;

12) to pageidauja turto savininkas arba turto vertinimo užsakovas.

2. Įstatymų nustatytais atvejais turto vertinimas yra privalomas ir atliekamas šio įstatymo 7 straipsnyje nurodytais metodais. Išimtiniais atvejais Vyriausybė gali nustatyti ir kitokius vertinimo metodus.

6 straipsnis. Turto vertės nustatymo principai

1. Turto vertė nustatoma vadovaujantis rinkos ekonomikos logika bei kriterijais, rinkos ir ekonominių sąlygų tyrimų bei stebėjimų rezultatais.

2. Turto vertė nustatoma laikantis apdairumo ir atsargumo siekiant nepažeisti turto savininko teisių, taip pat turto pakeitimo kitu turtu bei alternatyvaus turto panaudojimo principų.

3. Turto vertės nustatymo pagrindas yra galimos pajamos bei pelnas turtą naudojant ar juo disponuojant arba asmeninių poreikių tenkinimas.

4. Turto vertė gali būti nustatoma pagal:

1) pirkimo-pardavimo sandorius;

2) turto sukūrimo (atkūrimo), įsigijimo kaštus;

3) pajamas, gaunamas naudojant turtą.

7 straipsnis. Turto vertinimo metodai

Taikomi šie turto vertinimo metodai arba jų deriniai:

1) lyginamosios vertės (pardavimo kainos analogų) metodas (toliau – lyginamosios vertės metodas), kurio esmė yra palyginimas, t. y. turto rinkos vertė nustatoma palyginus analogiškų objektų faktinių sandorių kainas, kartu atsižvelgiant į nedidelius vertinamo turto bei jo analogo skirtumus;

2) atkuriamosios vertės (kaštų) metodas (toliau – atkuriamosios vertės metodas), kurio pagrindas yra skaičiavimai, kiek kainuotų atkurti esamos fizinės būklės ir esamų eksploatacinių bei naudingumo savybių objektus pagal vertinimo metu taikomas darbų technologijas bei kainas;

3) naudojimo pajamų vertės (pajamų kapitalizavimo arba pinigų srautų diskonto) metodas (toliau – naudojimo pajamų vertės metodas), kai turtas vertinamas ne kaip įvairaus turto suma, bet kaip verslo objektas, duodantis pelną. Šis metodas taikomas tada, kai tikimasi, kad vertinamo turto naudojimo vertė objektyviausiai parodys turto vertę rinkoje;

4) ypatingosios vertės metodas – unikalioms meno ir istorijos vertybėms, juvelyriniams ir antikvariniams dirbiniams, įvairioms kolekcijoms įvertinti (vertinama pagal specialias šio turto vertinimo technologijas);

5) kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės aprobuoti ir tarptautinėje praktikoje pripažinti metodai.

ANTRASIS SKIRSNIS
TURTO VERTINTOJAI

8 straipsnis. Bendrieji reikalavimai turto vertintojams

Turto vertintojo kvalifikacija nekilnojamojo, kilnojamojo turto ir verslo vertinimo srityse gali būti suteikiama asmenims, kurie:

1) yra veiksnūs;

2) neturi teistumo už sunkius nusikaltimus ir kitus nusikaltimus nuosavybei, valstybės tarnybai, teisingumui, ūkininkavimo tvarkai bei finansams;

3) atitinka Vyriausybės nustatytus išsilavinimo ir profesinės patirties kvalifikacijos reikalavimus.

9 straipsnis. Turto vertintojų kvalifikacija

1. Turto vertintojams gali būti suteikiama vertintojo asistento, vertintojo, vyresniojo vertintojo, vertintojo eksperto kvalifikacija.

2. Pagal kvalifikaciją:

1) vertintojas asistentas atlieka vertinimus vadovaujamas vertintojo, vyresniojo vertintojo, vertintojo eksperto. Jo parengti ir pasirašyti vertinimo dokumentai turi būti patvirtinti vieno iš minėtų kvalifikacijos lygių specialisto;

2) vertintojas savarankiškai vertina konkrečios turto srities objektus, išskyrus unikalius, retai šalies rinkoje parduodamus objektus;

3) vyresnysis vertintojas savarankiškai vertina visus konkrečios turto srities objektus, neribodamas objekto reikšmingumo;

4) vertintojas ekspertas savarankiškai vertina visus konkrečios turto srities objektus ir, iškilus ginčui dėl turto vertės nustatymo, šiuo klausimu teikia išvadas.

3. Turto vertintojui išduodamas turto vertintojo kvalifikacijos pažymėjimas.

10 straipsnis. Turto vertintojų grupės

Pagal vertinimo pagrindą vertintojas yra:

1) nepriklausomas turto vertintojas – tai turto vertintojas, kuris, būdamas juridinio asmens teisių neturinčios įmonės savininku ar tikruoju nariu arba dirbantis darbo sutarties pagrindais turto vertinimo įmonėje, šių įmonių vardu atlieka turto vertinimus pagal įmonių sutartis su užsakovais;

2) vidaus turto vertintojas – tai turto vertintojas, atliekantis turto vertinimus įmonės, įstaigos ar organizacijos, su kuria jis turi darbo santykių, pavedimu, šios įmonės vidinėms reikmėms ir (ar) jų tiesioginėms funkcijoms įgyvendinti.

11 straipsnis. Turto vertintojų teisės

Turto vertintojas turi šias teises:

1) nepažeisdamas įstatymų, gauti iš užsakovo ir kitų informacijos šaltinių informaciją bei duomenis, reikalingus turto vertinimui atlikti, taip pat naudotis valstybės ir valdžios institucijų bei įmonių vieša informacija, reikalinga turto vertinimui atlikti;

2) patikrinti vertinamą turtą, jo fizinę ir ekonominę būklę, teises į vertinamą turtą, nuosavybės teisių apribojimus ir kitas turto charakteristikas, reikšmingas turto vertei nustatyti;

3) suderinęs su užsakovu, pasitelkti reikalingus specialistus bei ekspertus vertinimui atlikti.

12 straipsnis. Turtą vertinančių įmonių ir vertintojų pareigos

Savo veikloje turtą vertinanti įmonė ir vertintojas privalo:

1) vadovautis įstatymais ir kitais teisės aktais, Turto vertintojo profesinės etikos kodeksu;

2) sąžiningai ir rūpestingai atlikti pareigas, profesionaliai atlikti vertinimą;

3) laikyti paslaptyje komercinę informaciją, kurią sužinojo atlikdamas turto vertinimą, ir nenaudoti jos asmeninei ar kitų asmenų naudai;

4) šio straipsnio 3 punkte nurodytą informaciją atskleisti tik įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka;

5) visais atvejais pateikti užsakovui įmonės, atliekančios turto vertinimą, kvalifikacijos atestatą, įmonės civilinės atsakomybės draudimo polisą, turto vertintojo kvalifikacijos pažymėjimą.

13 straipsnis. Žalos atlyginimas

Turtą vertinanti įmonė atsako už atlikto vertinimo teisingumą, jo atlikimo terminus teisės aktų ir sutartyje tarp įmonės bei užsakovo nustatyta tvarka, taip pat atlygina užsakovui žalą, atsiradusią dėl netinkamai atliktų įsipareigojimų.

14 straipsnis. Turtą vertinančios įmonės atgręžtinio reikalavimo teisė

Atlyginusi žalą, turtą vertinanti įmonė turi atgręžtinio reikalavimo teisę į kaltus darbuotojus, kurie privalo atlyginti įmonei žalą darbo įstatymų nustatytu dydžiu ir tvarka.

15 straipsnis. Turtą vertinančios įmonės civilinės atsakomybės draudimas

Turtą vertinanti įmonė, išskyrus Vyriausybės arba miestų (rajonų) valdybų (merų) įgaliotą instituciją, privalo apsidrausti civilinės atsakomybės draudimu. Vyriausybė nustato minimalų civilinės atsakomybės draudimo sumos dydį, atsižvelgdama į įmonių pajamas, gautas už turto vertinimą, ir turto vertintojų kvalifikaciją.

16 straipsnis. Turto vertintojo teisių vertinti turtą apribojimas

1. Turto vertintojui draudžiama vertinti turtą, jeigu:

1) turto vertintojas yra vertinamo turto savininkas (bendrasavininkis);

2) turto vertintojas yra susijęs šeimos ar giminystės ryšiais – tėvai (įtėviai), vaikai (įvaikiai), senoliai, broliai, seserys, vaikaičiai, provaikaičiai, proseneliai ir prosenelės, brolio ir sesers vaikai (sūnėnai ir dukterėčios), tėvo ar motinos broliai ir seserys (dėdės ir tetos), tėvo ar motinos brolių ir seserų vaikai (pusbroliai ir pusseserės) – su vertinamo turto savininku (bendrasavininkiu) ar patikėjimo teise valdančiais turtą įmonių, įstaigų ir organizacijų vadovais;

3) atsiranda kitos sąlygos, galinčios turėti įtakos turto vertintojo nepriklausomumui, nešališkumui ir objektyvumui.

2. Turto vertintojas gali vertinti tik tą turto sritį, kuri yra nurodyta turto vertintojo kvalifikacijos pažymėjime.

17 straipsnis. Dokumentų, patvirtinančių teisę vertinti turtą, išdavimas, jų galiojimo sustabdymas ir (ar) panaikinimas

Dokumentai, patvirtinantys teisę verstis turto vertinimo veikla, yra:

1) turto vertintojo kvalifikacijos pažymėjimas, kuris išduodamas, jo galiojimas sustabdomas arba panaikinamas Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka;

2) įmonės kvalifikacijos atestatas, leidžiantis verstis turto vertinimo veikla, kuris suteikiamas, jo galiojimas sustabdomas ir panaikinamas Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

TREČIASIS SKIRSNIS
TURTO VERTINIMO PAGRINDAI

18 straipsnis. Turto vertinimo atlikimo pagrindai

Turto vertinimas atliekamas sutarčių pagrindu arba įmonės (įstaigos, organizacijos), kurios vidaus reikmėms ir (ar) jų tiesioginėms funkcijoms įgyvendinti reikalingas turto vertinimas, pavedimu.

19 straipsnis. Turto vertinimas apmokestinimo ir kitais įstatymų nustatytais atvejais

1. Vertinant apmokestinamą turtą, vadovaujamasi mokesčių įstatymais ir jų pagrindu priimtais kitais teisės aktais.

2. Vertinant turtą kitais įstatymų nustatytais atvejais, vadovaujamasi tuos atvejus reglamentuojančiais įstatymais ir jų pagrindu priimtais teisės aktais.

3. Turto pakartotinio vertinimo dažnumą nustato centrinis mokesčių administratorius, jeigu įstatymai nenustato kitaip.

20 straipsnis. Turto vertės nustatymo ir turto apskaitos ryšys

Turto apskaitos tvarką ir turto įvertinimo apskaitos tikslais tvarką nustato Buhalterinės apskaitos pagrindų įstatymas ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys finansinę apskaitą ir atskaitomybę Lietuvos Respublikoje.

21 straipsnis. Turto vertinimo atlikimo tvarka

1. Turto vertinimas pradedamas gavus užsakovo prašymą arba Vyriausybės ar miestų (rajonų) valdybų (merų) įgaliotos institucijos pavedimą nustatyti turto vertę ir sudarius rašytinę sutartį tarp turtą vertinančios įmonės ir užsakovo.

2. Turto vertinimo sutartyje nurodomas turtą vertinančios įmonės kvalifikacijos atestato numeris, vertinimo tikslas, objektas, terminai, atlyginimas, vertintojo bei užsakovo teisės, pareigos ir atsakomybė bei kitos sąlygos.

3. Vertindamas turtą, turto vertintojas vadovaujasi Vyriausybės patvirtinta metodika, suderinta su Tarptautiniais vertinimo standartais bei normomis, turto vertintojų veiklos priežiūrą atliekančios institucijos nurodymais ir sprendimais.

4. Turto vertinimas atliekamas turtą vertinančios įmonės arba Vyriausybės ar miestų (rajonų) valdybų (merų) įgaliotos institucijos vardu.

5. Turto vertintojas parengia turto vertinimo ataskaitą, nurodytą šio įstatymo 23 straipsnyje.

22 straipsnis. Turto vertės nustatymo metodo parinkimas

1. Turto vertintojas, atsižvelgdamas į vertinimo atvejį, vertinamo turto specifiką bei naudojimo paskirtį, parenka turto vertinimo metodus (metodų derinius), metodo taikymo būdus ir apie tai raštu informuoja užsakovą.

2. Detalesnę turto vertės nustatymo metodų (metodų derinių) parinkimo tvarką nustato Vyriausybės patvirtinta turto vertinimo metodika.

23 straipsnis. Turto vertinimo ataskaita

1. Turto vertinimo ataskaita sudaroma raštu:

1) nepriklausomo turto vertintojo sudarytą turto vertinimo ataskaitą pasirašo ją sudaręs turto vertintojas ir turtą vertinančios įmonės vadovas arba jo įgaliotas asmuo. Ji patvirtinama įmonės antspaudu;

2) vidaus turto vertintojo sudarytą turto vertinimo ataskaitą pasirašo tik turto vertintojas.

2. Turto vertinimo ataskaitoje turi būti:

1) ataskaitos pavadinimas;

2) vertinamo turto pavadinimas, identifikavimo duomenys, buvimo vieta, vertinimo atvejis ir data;

3) užsakovas;

4) turtą vertinusios įmonės pavadinimas, vadovo arba jo įgalioto asmens ir vertintojo vardai, pavardės;

5) ataskaitos surašymo data;

6) išvada dėl turto vertės;

7) sąlygos ir aplinkybės, kurios galėtų turėti įtakos turto vertinimui ir į kurias nebuvo atsižvelgta;

8) vertinimo prielaidos, ypatybės ir metodai;

9) vertinamo turto aprašymas;

10) turto vertės nustatymo pagrindimas.

3. Užsakovo ir turtą vertinančios įmonės susitarimu turto vertinimo ataskaitos turinys gali būti išplėstas.

4. Turto vertinimo ataskaitos registruojamos ir jų antrieji egzemplioriai (kopijos) saugomi įstatymų nustatyta tvarka įmonėse, kurios atliko turto vertinimą.

24 straipsnis. Turto vertinimo ataskaitos teisinis statusas

1. Turto vertinimo ataskaita turi juridinę galią, jeigu ji atitinka šio įstatymo 23 straipsnyje nurodytus reikalavimus.

2. Turto vertinimo ataskaita galioja šioje ataskaitoje nurodytomis sąlygomis. Turto vertinimo ataskaita užsakovo nuožiūra gali būti teikiama tretiesiems asmenims.

3. Turto vertinimo ataskaita laikoma teisinga, kol ji nenuginčyta įstatymų nustatyta tvarka.

25 straipsnis. Ginčų dėl turto vertės nustatymo nagrinėjimo tvarka

Iškilę ginčai dėl turto vertinimo sprendžiami šalių susitarimu arba teismine tvarka, jeigu kiti įstatymai nenustato kitaip.

26 straipsnis. Turto vertinimo dokumentų ir duomenų viešumas

Turto vertinimo ataskaita arba jos sudėtinės dalys gali būti viešai skelbiamos sutartyje tarp turtą vertinančios įmonės ir užsakovo numatytomis sąlygomis.

KETVIRTASIS SKIRSNIS
TURTO VERTINTOJŲ IR TURTĄ VERTINANČIŲ ĮMONIŲ VEIKLOS VALSTYBINĖ PRIEŽIŪRA

27 straipsnis. Turto vertintojų ir turtą vertinančių įmonių veiklos valstybinė priežiūra

Turto vertintojų ir turtą vertinančių įmonių veiklos valstybinę priežiūrą atlieka Lietuvos Respublikos audito, apskaitos ir turto vertinimo institutas. Ši institucija:

1) parengia įmonių, vertinančių turtą, kvalifikacijos atestatų išdavimo tvarką, suderina turto vertinimo atlikimo principus bei metodiką su Tarptautiniais vertinimo standartais;

2) parengia turto vertintojams kvalifikacijos reikalavimus ir kvalifikacijos suteikimo tvarką bei specialias mokymo programas;

3) turto vertintojų ir turtą vertinančių įmonių veiklos valstybinei priežiūrai įgyvendinti pasitelkia visuomenines turto vertintojų organizacijas bei Lietuvos Respublikos arba užsienio šalių mokymo įstaigas.

28 straipsnis. Turto vertintojų ir turtą vertinančių įmonių veiklos valstybinę priežiūrą atliekančios institucijos teisės ir pareigos

1. Turto vertintojų ir turtą vertinančių įmonių veiklos valstybinę priežiūrą atliekanti institucija turi šias teises:

1) tvirtinti įmonių, atliekančių turto vertinimą, kvalifikacijos atestatų ir turto vertintojų kvalifikacijos pažymėjimų formas;

2) išduoti, panaikinti, pratęsti, sustabdyti įmonių, atliekančių turto vertinimą, kvalifikacijos atestatus ir panaikinti jų sustabdymą;

3) išduoti, panaikinti, pratęsti, sustabdyti turto vertintojų kvalifikacijos pažymėjimus ir panaikinti jų sustabdymą.

2. Turto vertintojų ir turtą vertinančių įmonių veiklos valstybinę priežiūrą atliekančios institucijos pareigos:

1) teikti tvirtinti Vyriausybei turto vertinimo principus, metodiką, turtą vertinančių įmonių kvalifikacijos atestavimo ir turto vertintojų kvalifikacijos reikalavimus;

2) koordinuoti turto vertintojų specialių mokymo programų įgyvendinimą;

3) vykdyti turtą vertinančių įmonių atestavimą;

4) organizuoti turto vertintojų kvalifikacijos egzaminus;

5) tvirtinti Turto vertintojų profesinės etikos kodeksą;

6) tvarkyti turto vertintojų ir įmonių, turinčių teisę verstis turto vertinimo veikla, registrus;

7) „Valstybės žiniose“ skelbti sprendimus dėl turtą vertinančių įmonių kvalifikacijos atestatų ir sprendimus dėl turto vertintojų kvalifikacijos pažymėjimų.

29 straipsnis. Turto vertintojų ir turtą vertinančių įmonių veiklos valstybinę priežiūrą atliekančios institucijos sprendimų apskundimo tvarka

1. Lietuvos Respublikos audito, apskaitos ir turto vertinimo instituto sprendimai per 30 dienų nuo jų priėmimo gali būti skundžiami:

1) atsisakius išduoti turtą vertinančios įmonės kvalifikacijos atestatą ar turto vertintojo kvalifikacijos pažymėjimą – šio instituto steigėjui;

2) panaikinus ar sustabdžius turtą vertinančios įmonės kvalifikacijos atestato ar turto vertintojo kvalifikacijos pažymėjimo galiojimą – teismui.

2. Lietuvos Respublikos audito, apskaitos ir turto vertinimo instituto steigėjo sprendimai skundžiami ir nagrinėjami įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

PENKTASIS SKIRSNIS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

30 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimo tvarka

1. Šis įstatymas įsigalioja nuo 1999 m. liepos 1 d.

2. Per 3 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos turto vertintojai, turintys šio įstatymo įsigaliojimo dieną galiojančius turto vertintojų kvalifikacijos pažymėjimus, peratestuojami Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

3. Per 6 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos turtą vertinančios įmonės turi teisę Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka įsigyti kvalifikacijos atestatus, suteikiančius teisę verstis turto vertinimo veikla.

4. Iki Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka bus išduoti turtą vertinančių įmonių kvalifikacijos atestatai ir suteikta kvalifikacija turto vertintojams:

1) įmonės, įregistruotos Įmonių rejestro nustatyta tvarka ir besiverčiančios turto vertinimo veikla, turi teisę 6 mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos atlikti turto vertinimus;

2) įmonės laisvai parinkta trijų vertintojo kvalifikaciją turinčių asmenų grupė turi teisę 3 metus nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos atlikti vyresniojo vertintojo kvalifikacijai priskirtus darbus;

3) vertintojo ar vyresniojo vertintojo kvalifikaciją turinčių asmenų grupės, kurių sudėtį visuomeninių turto vertintojų organizacijų teikimu tvirtina Lietuvos Respublikos audito, apskaitos ir turto vertinimo institutas, turi teisę 5 metus nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos atlikti vertintojo eksperto kvalifikacijai priskirtus darbus.

5. Vyriausybė iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos pertvarko Turto vertintojų atestacijos komisiją prie Finansų ministerijos ir įgalioja instituciją, kuri vadovaudamasi šio įstatymo 27 ir 28 straipsnių nuostatomis atliks turto vertintojų ir turtą vertinančių įmonių veiklos valstybinę priežiūrą.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS VALDAS ADAMKUS